# De brief van meneer Wagner (B2 · NT2 Dutch B2)

## Tekst / Transcript

Meneer Wagner woonde al bijna dertig jaar in hetzelfde appartement aan de gracht. Hij was inmiddels bejaard en liep alleen nog naar buiten als het weer het toeliet. Zijn dagen bestonden uit koffie, kruiswoordpuzzels en de radio. Toch had hij het gevoel dat er nog één ding geregeld moest worden voordat het te laat zou zijn. Die gedachte liet hem al maanden niet meer los.

Het ging om een oude affaire die zijn familie in de jaren tachtig had verscheurd. Zijn broer had toen geld geleend voor een bedrijf dat kort daarna failliet ging. De kranten in het dorp hadden er destijds smakelijk over geschreven. Sindsdien hadden de twee broers elkaar nooit meer gesproken. Wagner had geleerd om er niet over te praten, maar vergeten had hij het nooit.

Op een dinsdagochtend besloot hij een brief te schrijven. Hij schoof de kranten op tafel terzijde en legde een schrift voor zich neer. Zijn hand trilde, en de eerste vellen papier gooide hij weg. Hij wilde geen verwijten maken; hij wilde alleen uitleggen hoe hij het al die jaren had ervaren. Na drie uur was de tekst eindelijk acceptabel in zijn ogen. Het was geen mooie brief, maar hij was eerlijk.

Zijn buurvrouw Lotte, die zelf tweeëndertig jaar oud was, kwam die middag langs met soep. Ze zag het schrift liggen en vroeg voorzichtig waar hij mee bezig was. Wagner aarzelde, want het was tenslotte een privéaangelegenheid, en hij hield niet van medelijden. Toch vertelde hij haar het hele verhaal, van het geleende geld tot de laatste ruzie. Lotte luisterde en zei dat ze zijn broer graag zou helpen zoeken. Terwijl ze de tafel afruimde, stootte ze per ongeluk een glas water om, precies naast het schrift. Gelukkig kon Wagner de bladzijden nog net op tijd opzij schuiven.

Twee weken later kwam er antwoord. Zijn broer schreef dat hij ziek was geweest, dat hij jaren geleden met aids was gediagnosticeerd en dat de behandeling hem het leven had gered. Hij schreef ook dat zijn krachten nu weer toereikend waren om de reis naar het noorden te maken. Wagner las de brief drie keer. Daarna belde hij Lotte en vroeg of ze in het weekend twee extra stoelen wilde lenen. Voor het eerst sinds lange tijd verheugde hij zich op een zondag.

**Try our 6-step method for free and make these words stick.**

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28764

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1994